

Lys op. Folk står opstillet ved vinduerne. (Undtagen Ene, der kommer ind lidt senere).
Andreas tøffer ind som sidste mand.

ANDREAS - Hvad sker der nu?

AMALIE - Jamen altså, nu kører de andre væk i busser!

LEA - De skal nok på tur, det skal vi sikkert også på et tidspunkt.

ADAM - Måske de skal ud og bowle?

KIRSTEN BARFOED - Nej. Nu ved jeg det! De er da på vej til Lapland, hvor de skal lære at overleve i ødemarken. De er sikkert vanskelige, og så har man besluttet at lade os, der fungerer normalt, blive hjemme og få en god start, inden de andre kommer tilbage som nye og bedre mennesker.

ADAM (nu topper hans forvirring) - Men undskyld, nu er jeg lige lidt forvirret. Busser ... Lapland ... Det er da et guitarkursus det her?

KIRSTEN BARFOED - Øh nej. Er der nogen, der vil forklare personen, hvad det her er?

Sara rækker fingeren op.

KIRSTEN BARFOED - Nå. Men så må jeg jo forklare det. Du er på Vadmands Ungdomsophold, og jeg citerer: "Et ophold i smukke omgivelser, der bringer dig fra et sted til et andet", citat slut.

GITTEKIRSTEN - Og du skal være her i syv måneder.

ADAM - Hvad? Nå. Så tror jeg vist lige, at jeg må gå igen. Jeg troede, det var et guitarkursus.

Adam famler ved dørhåndtaget.

ADAM - Er der nogen, der har set dørhåndtaget? Det er væk.

KIRSTEN BARFOED - Hvem har dørhåndtaget?

ANJA - Altså kunne man ikke, eller det er tit, at folk ... mange dørhåndtag ...

KIRSTEN BARFOED - Jeg spurgte: Hvem har dørhåndtaget?

BJØRN - Tror du, vi har stjålet det, eller hvad?

KIRSTEN BARFOED - Nu skal du passe på med at være så negativ. Vi er faktisk udvalgt af Kommunen til at være her, og det er ikke hvem som helst, der kan komme ind på Vadmands. Vi er alle sammen kommet igennem et lille bitte nåleøje, og det skal du være taknemmelig for. Kom. Nu leder vi alle efter det dørhåndtag.

Døren smækker. Ene kommer ind. Bemærk: Når Ene taler, er det, der er markeret i en parentes og med lille skrift i selve hendes replikker, svært at høre.

ALLE - Neej!!!

ENE (forskrækket) - Hvad?

KAREN - Du lukkede døren!

ADAM - Det er, fordi håndtaget er væk.

ENE - Hvad?

BJØRN - Vi kan ikke komme ud for fanden, hun er sgu da en idiot.

ANDREAS (liggende på gulvet) Kan I ikke slappe lidt af, det er jo bare et dørhåndtag.

Etablering af 'ny scene' i scenen.

KAREN (til Ene) - Hvad sagde Lars?

KIRSTEN BARFOED (skubber Karen væk) - Nej. Hvad sagde Lars?

KAREN (bliver irriteret og skubber Kirsten væk) - Ja, hvad sagde Lars?

ENE - Jamen, der kom nogle (busser, og en der hedder Finn).

Alle bliver stille og går 'lidt ned' i lyttestillinger.

LEA - Er det bare mig, der ikke kan høre hende?

METTE - Kan du tale lidt højere?

ENE (prøver at tale højere) - Jamen, der kom nogle busser, (og en der hedder Finn).

Folk gør sig endnu mere umage for at lytte, synker endnu et hak ned i deres lyttestillinger.

METTE - Altså, det, hun siger, er, at en der hedder Finn ...

BJØRN - Kom. Videre.

ENE - Finn sagde, (at Lars blev nødt til at køre med de andre ud og bowle).

KIRSTEN BARFOED - At de var taget til Lapland, ikke?

METTE - Nej, at Lars var taget med dem ud og bowle.

Kirsten Barfoed bliver stiv i betrækket.

ADAM - Det var det, jeg sagde. Det er typisk. Jeg er aldrig med på det hold, der skal ud og bowle.

METTE (til Ene) - Og hvad så?

ENE - Så sagde han, at (vi ikke måtte gå i panik).

METTE (til de andre) - Vi må ikke gå i panik.

Sara rækker fingeren op.

ENE - Og at vi (skulle inddele os i nogle grupper).

ADAM - Altså hvad er det, vi skal gå i panik over?

KIRSTEN BARFOED - Så! Hallo! Lars forslår, vi laver nogle grupper.

AMALIE - Jeg elsker grupper.

BJØRN (i et hjørne) - Jeg hader grupper.

LEA (godt oppe at køre) - Må jeg? Må jeg? Må jeg inddele grupperne?

KIRSTEN BAREFOED (kan ikke lide, at Lea tager over) - Øh! Øh! Jeg tror, det er bedre, at jeg ...

LEA - Godt. Tre grupper, Dig, dig, dig og dig, I går derover, I er madgruppen. Og dig, dig, dig, dig, dig og dig, I er i rengøringsgruppen, og så til sidst, øhm, dig der (peger på Ene), du går med mig, så er vi underholdningsgruppen, ikke? Bare dig og mig, ikke? Kan du synge? Ellers gør jeg det bare.

Bemærk vedr. fordelingen af deltagere grupperne:

Madgruppen: Karen, Amalie, Sara og GitteKirsten.

Rengøringsgruppen: Gulla, Bjørn, Adam, Andreas, Anja, Mette (og lidt senere også Kirsten Barfoed).

Underholdningsgruppen: Lea og Ene.

ENE - Øh ...

LEA - Vi laver et kæmpe show.

KIRSTEN BARFOED (står og steger alene på gulvet) - Høm, høm ...?

LEA - Hov! Jeg glemte dig, hvem har plads til Kirsten Barfoed?

Ingen svarer.

KIRSTEN BARFOED - Hvem er rengøringsholdet?

LEA (peger på rengøringsgruppen) - Det er dem.

ANDREAS - Nej! Er vi rengøringsholdet?! Nej, nej, nej.

Andreas prøver at komme ud af gruppen. De hiver ham tilbage.

LEA - Godt, så er vi klar.

GITTEKIRSTEN - Til hvad?

LEA - Ja til at gå i grupper.

GITTEKIRSTEN - Og hvad så bagefter?

KIRSTEN BARFOED - Så kommer Lars jo!

BJØRN - Ikke!

LEA - Af sted!

Lys ned.

Scene 4

Medvirkende: Karen, GitteKirsten, Sara og Amalie. Der er evt. sat en slags hestesko op med en tavle for enden. Karen har gjort sig selv til leder ved at stå ved tavlen. Lys op.

KAREN - Ja, men så velkommen til vores første møde her i miljøgruppen.

AMALIE - Aj, hvor hyggeligt, jeg troede, vi var madgruppen.

KAREN - Nej, vi er miljøgruppen.

AMALIE - Jeg syntes ellers bare, der blev sagt, at ...

GITTEKIRSTEN - Det er ligegyldigt, kom nu videre!

KAREN - Ja. Som sagt er vi miljøgruppen, og vores opgave er at holde el og vandforbruget nede på et minimum. Øhm, jeg har allerede været rundt og kigge på faciliteterne, og jeg har lavet en liste over varmeapparater, varmtvandsanlæg, lamper og så videre. Og jeg har bedt folk melde, om de bruger føntørrer eller andet elektronisk udstyr, der kan ødelægge vores jord.

AMALIE - Må jeg lige sige noget?

KAREN (lettere irriteret) - Ja?

AMALIE - Det er bare, fordi jeg har nemlig bagt nogle muffins derhjemme, som jeg har med, og det er bare, hvis nu nogen har lyst, så kunne vi ...

KAREN (afbryder) - Jamen, det er fint. Ja, altså som sagt er vores opgave her i gruppen at se til, hvad vi som brugere af dette sted kan gøre for at minimere vores affald og udslip af CO2 og så videre.

AMALIE (glad) - Øhm, må jeg lige ...

Karen kigger irriteret.

AMALIE - Det er bare ... kunne man bagefter, når vi har snakket de her ting igennem, kunne nogen så have lyst til at gå med ned på mit værelse, og så kunne vi lave noget te, og så kunne man sætte sig hyggeligt i nogle puder, og så har jeg nogle muffins, (de andre stirrer på hende), og så kunne vi ... (hun opgiver) ... Bare gå videre.

KAREN - Ja. Altså! Punkt 1. Hvordan sparer vi på vandet? Punkt 2. Hvordan sparer vi på elektriciteten? Brødristerer er f.eks. en kæmpe elsluger.

GITTEKIRSTEN - Jeg siger bare, at hvis du vil have, at jeg holder op med at gå i bad, kan du godt glemme det.

KAREN - Det har jeg ikke sagt noget om, men nu du selv bringer det op, vil jeg da gerne indrømme, at jeg faktisk synes, at folk går lige lovligt meget i bad? Det er jo nærmest hver dag, i gamle dage gik man ikke i bad på den måde, man gik højst ned i søen og dyppede sig. Og jeg så da en fin sø på vejen herhen, hvor vi udmærket kan bade.

AMALIE - Altså, må jeg komme med et forslag? Vi kunne også gå i bad sammen? Så kunne vi mødes ude i badekarret om morgenen, hyggeligt, og så tænder vi nogle stearinlys, og så sidder vi bare og snakker og siger forskellige ting. Jeg kunne f.eks. sige ... jeg kunne sige ... eller du kunne sige ...